

točnik

CELJE, 29. DECEMBRA 1959
LETO X, STEV. 51-52

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

LIST IZDAJA IN TISKA CASOPISNO PODJETJE »CELJSKI TISK«
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMIR

UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO

Uredništvo: Celje, Titov trg 3 — poštni predal 16 — telefon 23-25 in 24-25 — uprava: Celje, Trg V. kongresa 3 — poštni predal 152 — telefon 23-75 in 20-89 — tekoči račun pri Komunalni banki Celje 603-70-1-056 — izhaja ob petkih — letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din — posamezna številka 20 din — rokopisov ne vračamo, POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

Da bi bilo srečno in uspešno...

Ko stopamo v novo leto 1960, je prav, da kritično presodimo uspehe in neuspehe našega dela v letu, od katerega se poslavljamo. S tem nam bodo prihodnje naloge razumljivejše in državljani se bodo mogli še z večjo vnemo vključiti v vrste najpriazdevnejših oblikovalcev družbenega življenja in graditeljev boljših življenjskih pogojev.

Ze nekaj let utrjujemo naš komunalni sistem, ki edini zagotavlja enakomeren razvoj na vseh področjih družbenega življenja in omogoča državljanom, da svoja osebna prizadevanja in potrebe vskladajo s prizadevanji in potrebami vse naše družbe. Sistem socialistične demokracije, katerega oblike dan na dan zaznavamo na vseh področjih družbenega življenja, nam ob nenehni rasti materialne osnove družbe, črta pota k napredku, blagostanju in sreči.

Komunalni sistem je na območju celjskega okraja v preteklih letih že dobil dokaj ustaljeno teritorialno podobo. Okraj in naše občine so takšne enote, ki jim splošne okoliščine že omogočajo enakomeren razvoj vseh vej družbeno gospodarskega življenja in dokaj samostojno reševanje lastnih problemov. Gospodarsko razvite občine posvečajo največ pozornosti družbenemu standardu — zlasti stanovanjem, cenejši in solidnejši preskrbi prebivalstva ter boljši komunalni ureditvi. Nič lažji in enako pomembni so problemi manj razvitih občin. Vendar lahko z veseljem ugotovimo, da so predvsem zadnja leta že močno zabrisala meje med mesti in podeželjem. Hitrejša zadovoljevanje potreb naših državljanov pa še vedno ovira zaostalo posameznih proizvodnje v naši vasi. Jasno je, da bomo morali na tem področju še mnogo storiti. Ziveti v novih pogojih, z novimi željami in cilji, ter hkrati delati po starih načelih ni mogoče. Premajhna odločnost in nepotrebno nezaupanje našega vaškega prebivalstva predstavljata danes še vedno resno oviro za hitrejši razvoj socialističnih odnosov na našem podeželju. Vedeti je treba, da zaostalo gospodarjenje v okviru enega kmetijskega gospodarstva ne ovira samo dviga življenjskega standarda posameznih proizvajalcev tega gospodarstva, ampak ima kvarne posledice za razvoj na vseh področjih družbenega in gospodarskega življenja komunalne enote.

Industrijska proizvodnja je v preteklosti, zlasti v letu od katerega se poslavljamo, dosegla viden napredek. Ko pa razglabljam o naših načrtih za prihodnost, ne moremo mimo dejstva, da so uspehi odvisni tudi od objektivnih proizvodnih možnosti naših industrijskih in obrtnih podjetij in ne samo od proizvajalcev samih. Četudi se vsi zavedamo dejstva, da so naša industrijska in obrtna podjetja v precejšnjemu številu zastarela in premajhna, pa smo za uspešno rešitev tega problema vsi soodgovorni. Tako obsežne in za prihodnost tako pomembne naloge ne moremo prepustiti le prizadetim delovnim kolektivom. Zato moramo v prihodnjem letu s skupnim prizadevanjem občin in kolektivov ustvariti potrebne pogoje za to, da bomo maksimalno izkoristili obstoječe možnosti. Nevsklajenost naših dosedanjih prizadevanj na tem področju je vzrok, da moramo kritično ugotoviti premajhen napredek. V letu, ki se od nas poslavlja, smo v glavnem določili razvojno smer skoraj vsem pomembnejšim industrijskim in obrtnim podjetjem. V prihodnje pa moramo doseči, da bomo te naše želje uspešno realizirali. Potrebno bo združiti naše napore in materialna sredstva ter jih vložiti tam, kjer so dane najboljše perspektive in najboljši pogoji.

Vse to je v neposrednem interesu tako kolektivov, kakor vse naše skupnosti, zlasti pa naših občin in okraja. Če se proizvodnja ne bo razvila in razširila pri nas zaradi že povedanih pomanjkljivosti, potem se bo pač nekje drugje v naši domovini. Sila napredka in sproščene ustvarjalne pobude že

R
I
K
O
J
E
R
M
A
N

deluje na vseh področjih našega življenja in če neko področje zaostaja, je to predvsem njemu v škodo.

Vzporedno s krepitvijo komunalnega sistema se pri nas vse bolj uveljavljajo tudi dejanski ekonomski odnosi ne le v proizvodnji in osebni potrošnji, ampak v določnem smislu tudi v splošni potrošnji. Viri sredstev za šolstvo, kulturo, zdravstvo, socialno varstvo in splošne komunalne službe so že letos in bodo tudi v prihodnje vedno bolj odvisni od tega, koliko in kako uspešno delajo prebivalci na področju komunne ali okraja. Posredno se torej v prizadevanju za hitrejši razvoj proizvodnje kažejo naše težnje po napredku na vseh področjih družbenega življenja. Če tako presojamo naš komunalni sistem, njegov smisel in njegove naloge, potem je razumljivo, da moramo k uresničevanju vsakodnevnih nalog pritegniti čimveč državljanov.

Če bomo tako ravnali in strnili naše napore, bomo v prihodnjem letu ne le dosegli, ampak celo presegle predvidevanja našega perspektivnega plana in tako eno leto prej dosegli nivo proizvodnje predviden za konec 1961. leta. Če si bomo ob tem ustvarili boljše pogoje za hitrejši napredek v prihodnjih letih, potem bo leto 1960 v resnici srečno in uspešno, kakor si ga želimo.

SREČNO, ZADOVOLJNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO

**ZELI
SVOJIM NAROČNIKOM,
BRALCEM
IN SODELAVCEM**

**UREDNIŠTVO
IN UPRAVA
CELJSKEGA TEDNIKA**

**DELOVNI KOLEKTIV
CASOPISNEGA
PODJETJA
CELJSKI TISK**

*

Slavnosti v počastitev Dneva JLA

V počastitev 22. decembra je komandant celjske garnizije JLA polkovnik in narodni heroj Franc Rojšek pripravil več sprejemov. Tako so v ponedeljek dopoldne najprej obiskali vojake in oficirje predstavniki pionirskih odredov na vseh celjskih šolah. Ko so otroci izročili komandantu lepe pozdrave in šopke cvetic, so njemu in ostalim oficirjem, ki so se udeležili sprejema, pripovedovali o svojem delu. Zraven tega so zapeli in zaigrali na harmoniko več pesmic. Nekaj partizanskih pa so zapeli tudi vsi skupaj. To je bilo pristrčno srečanje, brez sramežljive zadržanosti. Na koncu sprejema se je polkovnik Rojšek znova zahvalil za sprejem in čestitke in zaželel vsem celjskim pionirjem veliko uspehov pri učenju. Ob slovesu so jim gostitelji podarili vrečice, polne slaščic in ostalih dobrot.

Kmalu zatem, ko se je poleglo živahno kramljanje otrok, so prišli zastopniki celjskih tabornikov. Zatem je predsednik okrajnega strrelskega odbora Drago Čater

Sprejem pionirjev pri komandantu celjske garnizije JLA, polkovniku in narodnemu heroju Francu Rojšku

čestital komandantu in ostalim pripadnikom garnizije k prazniku 22. decembra. Nazadnje so prišli še člani okrajne zveze Partizanov. Francem Vitancem na čelu,

ki so prav tako prinesli pristrčne pozdrave. Pri vseh teh sprejemih se je ponovno izkazala velika ljubezen naših ljudi do svoje armade; ljubezen in zaupanje, ki imata globoko korenine že iz časov borbe za svobodo.

V popoldanskih urah 21. decembra je komandant celjske garnizije pripravil še sprejem za najvidnejše zastopnike okrajnega in vseh občinskih ljudskih odborov, nadalje za predstavnike okrajnih in občinskih političnih organizacij, za javne delavce in druge. Zvečer pa je bil v unionski dvorani tovariški večer, združen s koncertom in nastopom umetniške skupine zagrebškega radia.

S IV. PLENUMA OKRAJNEGA KOMITEJA LMS CELJE

Mladina o šolski reformi

Pred dnevi je bilo v Narodnem domu IV. plenarno zasedanje Okrajnega komiteja ljudske mladine v Celju. Mladinci so se skupno z ostalimi forumi pogovorili o nalogah mladinske organizacije pri uveljavljanju šolske reforme. Plenumu sta prisostvovala tudi sekretar Okrajnega komiteja ZK Celje tovariš Franc Simonič in sekretar CK LMS tov. Tone Preložnik. Po uvodnem referatu se je razvila razprava med predstavniki mladinske organizacije, šolskih skupnosti, šolskih odborov in direktorjev šol.

Na plenumu so se seznanili tudi z nekaterimi kadrovskimi spremembami v Okrajnem komiteju ljudske mladine Celje, ki so nastale zaradi

odhoda nekaterih članov na druga delovna mesta. Novi sekretar Okrajnega komiteja je tovariš Emil Rojč, predsednik politično-ideološke komisije pa tovariš Jožko Plahutnik.

DEDEK MRUZ MED CELJSKIMI OTROKI

Kakor že nekaj let zapovrstjo, tako je celjsko Društvo prijateljev mladine tudi letos organiziralo prihod Dedka Mraza. V središču pozornosti in zanimanja je bila nedeljska predstava v celjskem gledališču, ki

sta jo omogočila Olepševalno in turistično društvo ter tovarna Aero. Na njej so nastopili pionirji z vseh celjskih in bližnjih šol. Vsem tistim, ki niso dobili vstopnic pa je domača radijska postaja ustregla z direktnim prenosom. Po prihodu v gledališče, kjer je dobri Dedek obdaroval vse pionirske odrede, se je z vsem svojim spremstvom podal na pohod skozi mesto. Nazadnje se je ustavil v Kajuhovi ulici, pri gimnaziji, kjer je znova spregovoril otrokom. Tu so taborniki postavili nekaj šotorov, zraven tega so se otroci zabavali pri gledanju risank in občudovanju ledenega gradu. Godba, da tudi godbe ni manjkalo...

Enaka slika na Kajuhovi ulici se je ponovila še v ponedeljek in torek. Za jutri, 30. decembra popoldne pa bo pohod Dedka Mraza po celjskih ulicah oskrbelo Avto-moto društvo »Slavko Slander«. Ker bo Dedek Mraz že hudo utrujen od prejšnjih potovanj, ga bodo naložili na avto. Za prijetno presenečenje na tej priložnosti pa bo poskrbelo tudi podjetje Avto-motor. Kakšno bo to presenečenje, še ne povemo! Pridite in videli boste!

Program prireditev na čast Dedka Mraza so izpolnile še najrazličnejše predstave naših gledaliških ansamblov. Pa to ne samo v Celju, temveč tudi izven mesta.

Na prihod Dedka Mraza so se lepo pripravili tudi otroci na Otoku, saj so ga v mnogih blokih pozdravili s pevskimi, baletnimi in recitacijskimi točkami. Tudi daril ni manjkalo.

Tako je Dedek Mraz pripravil otrokom spet veliko veselja. Ker so bili pridni v šoli in doma, so si ga tudi zaslužili.

Poljubček za srečno novo leto 1960

VREME V NASLEDNJIH DNEH

Sprva izboljšanje vremena, ki bo predvidoma trajalo nekaj dni, a v zadnjih dneh decembra zopet padavine.

Okrog novega leta kaže na izboljšanje, ki pa ne bo trajalo več kot dva dni, nato znova padavine.

Pomembnejša ohladitev, ki ne bo dolgo trajala, se pričakuje v zadnjih dneh decembra, za tedaj kaže tudi na sneg.

NOVOLETNI HE-HE

KAJ PRINAŠA L. 1960 ?
365
 + 1 DELOVNI DAN

366

SEDEM STANOVANJSKIH SKUPNOSTI ALI SEDEM SUHIH KRAV.

Velik korak

PRETEKLO LETO JE BILO ZA NAŠE GOSPODARSTVO IN V TOLIKI MERI TUDI ZA DVIG ŽIVLJENSKE RAVNI PREBIVALCEV ZELO POMEMBNO. ZASLUŽKE ZAPOSLENIH SMO NASLONILI NA NJIHOVE DELOVNE USPEHE, SREDSTVA PODJETIJ IN KOMUNE PA NA SPLOŠEN USPEH GOSPODARJENJA. TO TO JE BIL VELIK KORAK NAPREJ IN HKRATI ŠE EN UDAREC OSTANKOM ADMINISTRATIVNEGA GOSPODARJENJA.

SEDAJ, KO STOPAMO V NOVO LETO, TA PREHOD JE TUDI V GOSPODARSTVU VSELEJ POMEMBEN, STOJIMO TUDI GLEDE RAZVIJANJA SISTEMA NAGRAJEVANJA PRED NOVIMI, ZELO OBSEŽNIMI NALOGAMI. NI SLUČAJ, DA JE PRAV V ZADNJIH DNEH LETA SKUPNI PLENUM OKRAJNEGA KOMITEJA ZK IN OKRAJNEGA SINDIKALNEGA SVETA RAZPRAVLJAL O NAGRAJEVANJU PO DELU IN O DELOVNIH USPEHIH.

Skupni plenum je podrobno preučil dosežane uspehe na tem področju in tudi opozoril na nekatere slabosti. Še važneše pa je, da je plenum zaključki tudi zadržal naloge v naslednjem letu.

— Politična vodstva in predvsem zbori proizvajalcev bodo morali razpravo o razvoju sistema nagrajevanja, o posameznostih in značilnostih podjetij ojačati. In sicer tako, da bodo izkori-

stili vse dosežane dobre izkušnje iz podjetij, kjer so pri razvijanju sistema nagrajevanja najdlje prišli. Vsebinske neposredne akcije mora veljati uveljavljanju nagrajevanja po enoti proizvoda.

— Na plenumu so tudi menili, da bo koristno, če bodo razvitejši občine (Celje, Šoštanj, Zalec in morda Slovenske Konjice) ustanovile posebne službe, ki bi proučevale sisteme nagrajevanja v posameznih podjetjih in jih posredovale še ostalim podjetjem. Podobno bo potrebno tudi pri Okrajnem sindikalnem svetu ustanoviti tako službo, ki bo lahko veliko koristila pri razvijanju in utrjevanju sistema nagrajevanja po delovnem učinku. Te analitske skupine bodo morale tesno sodelovati s političnimi organizacijami, občinami in predvsem z zbori proizvajalcev.

— V naslednjem letu bodo potrebna odločnejša stališča proti vsem tistim skupinam ali posameznikom, ki so še tibi ali glasni zagovorniki nepravilnega meznega nagrajevanja. Prisluhni moramo težnji delavcev, ki zahtevajo, da se del čistega dohodka podjetja, ki je namenjen za osebne dohodke deli pravično, t. j. po uspehu dela. Plenum je tudi zavrnil trditve, da v nekaterih gospodarskih panogah ni objektivnih pogojev za uveljavitev sistema nagrajevanja po učinku.

— Na plenumu so zlasti poudarili, da je neupravičen vsak strah pred prekomernim izplačevanjem osebnih dohodkov. Višji dohodki zaposlenih, če le-ti temeljijo na gospodarskih uspehih, so ekonomska nužnost. Bojazen pa je opravičljiva v primerih, kjer bi se osebni dohodki višali brez ustre-

nih ekonomskih uspehov, kar je seveda možno v gospodarskih enotah, kjer maso osebnih dohodkov razdeljujejo po administrativno-meznih načelih.

— Zaradi tega je plenum bil mnenja, da bodo morali občinski ljudski odbori, politične organizacije in zbori proizvajalcev nenehno slediti dinamiki izvajanja družbenih planov, gospodarskih uspehov in razvoju nagrajevanja po učinku v posameznih gospodarskih enotah. Pri tem ne kaže podcenjevati ne dobrih ne slabih strani posameznih ukrepov, potrebna je trezna presoja in predvsem smelo obravnavanje nastajajočih problemov.

DANES to opravi...

SPREMEMBA NOTRANJIH ODNOSOV, KOT NEPOSLEDNA POSLEDICA SPODBUDNEJSE DELITVE ČISTEGA DOHODKA

Polzelska tovarna nogavic je eno izmed podjetij, ki nagrajevanju delavcev po njihovih delovnih uspehih, problemom in razvoju novega sistema nagrajevanja, pa nenehnemu iskanju ustreznih oblik, ki bi storilnost čimbolj razvile, posveča veliko pozornost.

Marija Jelen je še pred kratkim delala na stroju. Ker je bila dobra delavka, pridna, skrbna in sposobna, so jo namestili kot kontrolorko proizvodnje. Takole je ocenila eno izmed pomembnih sprememb, ki jih je prinesel sistem nagrajevanja po delovnem uspehu:

»Pri nas že dolgo delamo po normah. Polagoma smo v ta sistem zajemali vse več delovnih mest. V najnovejšem času pa smo v naši tovarni uveljavili načelo, da tisti, ki preseže normo, dobi za presežek še posebno nagrado — torej progresivno nagrajujemo poraščanje delovne storilnosti. Uspehi seveda niso izostali in se kažejo najočitneje v končnih uspehih podjetja. Prišle pa so do izraza razlike med posameznimi ljudmi.

Nekdo je bolj spreten, drugi manj. Nekdo je bolj izurjen — ima več izkušenj, drugi jih nima. Zato tudi tisti, ki so bolj spretni

in izurjeni, ki delo bolj poznajo, več naredijo, njihovi dohodki pa so seveda zato tudi večji. Vi ste me vprašali za spremembo, ki jo je povzročil vzpodbudnejši sistem nagrajevanja. Ena, o tej hočem nekaj povedati, je prav odnos med ljudmi v podjetju, pravzaprav sprememba odnosov, ki na-

stajajo po navadi največkrat zavoljo različnih človeških sposobnosti.

Včasih, tudi pri nas, se tega obdobja dobro spominjamo, so bila med kolektivom zakoreninjena tako imenovana »neganja«, češ zakaj ima ta višjo urno plačo, višjo postavko, zakaj je ta bolj plačan kot jaz, saj naredi manj in podobno. Tedaj smo se proti tem pojavom borili s političnega stališča, s pojasnjevanjem — in nismo vselej imeli najboljšega uspeha.

Danes vse to opravi sam sistem nagrajevanja in delitev dela. Delavke, vseeno v katerem oddelku, si skrbno merijo koliko so opravile. V tovarni pa imamo tak sistem obračunavanja dohodkov, da si lahko vsaka delavka na podlagi svojih zapiskov izračuna končni dohodek. Sedaj je praktično docela odpadlo tisto neganje, ki je včasih še obstajalo, ker v podjetju nikomur več ne določamo dohodka, temveč si ga določa sam s svojim delom.

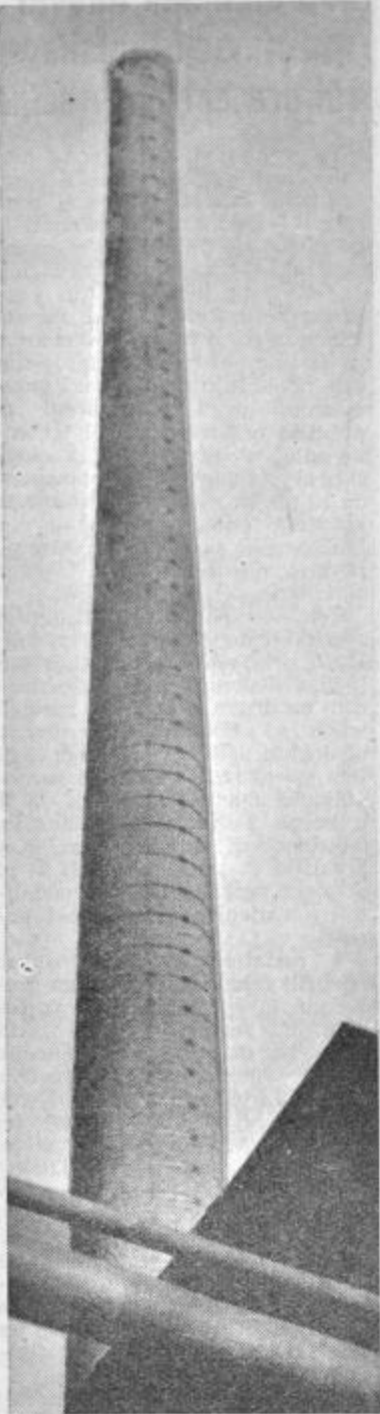
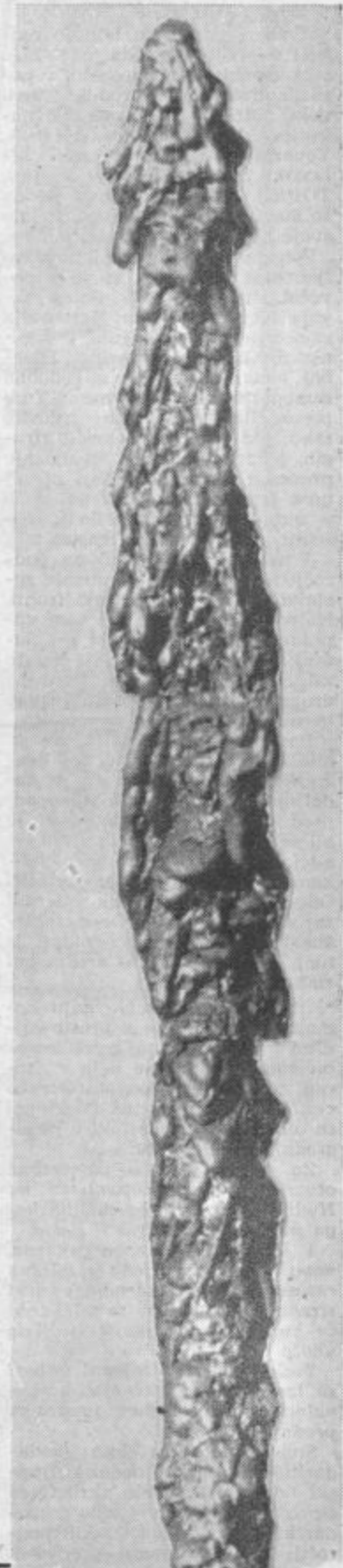
Kapniki brez vode

Podzemne, zlasti kraške jame so zaradi naravnih lepot in čudovitih oblik kapnikov znane daleč naokoli. Najbolj seveda Postojnska jama, ki so si jo ogledali že skoraj vsi Slovenci. Voda je skozi tisočletja ustvarila oblike, statue polne domišljije in preproste, a čudovite kamnite tvorbe, ki bi jih človeška roka le težko zmogla. Igra narave je to, tisočletna igra kapljic, ki te svoje igre še niso prekinile. Neutrudno »delajo« naprej in naslednje generacije bodo Postojnsko jamo že vidеле drugače.

Narava pa kapnike ne ustvarja samo v podzemnih jamah. Na strehah v hudi zimi visijo ledeni kapniki, ob vodenicah in pri slapovih se tedaj tvorijo idealni motivi za foto-amaterje. Kapnike zasledimo tudi drugje vendar načeloma le tam, kjer je voda in kjer so jih izoblikovale vodene kapljice. Lahko bi torej rekli, da je za kapnike prvi pogoj voda.

Pa ni vselej tako. V Cinkarni smo zasledili cinkovo stalagnitno tvorbo, ki po svoji obliki spominja na kamnita stebila iz Postojnske jame. Oblika in gradbenost sta isti, loči ju le način nastanka. Cinkov »stalagnit«, ki ga prikazuje naša slika, je nastal v razmeroma kratkem času, pri njegovih rasti pa voda ni imela prav nobene besede.

Podobne kovinaste tvorbe nastanejo v Cinkarni tedaj, če se razpoči retorta, v kateri je raztopljeni cink. In če je odprtina mala, tako da odteka cink le počasi, kaplja na tla. Pri tem se ohladi in strdi. Vsaka naslednja kapljica pade že na trdo podlago in tako raste »cinkov stalagnit«, ki za podjetje pomeni določeno izgubo — zaradi svojih oblik in odseva pa predstavlja lep okrasni predmet. Zal pa teh naravnih »kipce« v Cinkarni ni veliko, ker delavci ne dopustijo, da bi jim skozi razpoke retort uhajal cink. Če pa se že zgodi, potem hitro prekinajo igrakanje cinkovih kapljic in ne pustijo, da bi »stalagnit« narastel. Le redko se zgodi, da kak neopazno zraste, kot ta na naši sliki. Tedaj je to posebnost dneva. Po pravici in upravičeno.

Dimniki sicer prinašajo nesnago čez mesto, vendar so hkrati tudi simbol gospodarske moči mesta.

Na TABLICI JE ZAPISANO

Tovarna žičnih izdelkov v Celju je že v novembru izpolnila plansko obveznost. To podjetje pa razen tega najboljše označuje njegov razvoj. Saj so pred petimi leti izdelali komaj 30 ton proizvodov, v naslednjem letu pa se bo ta številka povzpela na dva tisoč ton. Pri tem je značilno še to, da se je v tem času število zaposlenih povečalo le od okoli 100 na okoli 200.

Sami so nam povedali, da imajo veliko zaslug za te uspehe sistem nagrajevanja, ki pri njih vrednoti delo, sposobnost, prizadevnost in učinkovitost. Svoj sistem so si ves čas izpopolnjevali in ga predvsem razvijali v smeri preprostosti, to pomeni, da lahko sleherni delavec ali delavka razume sistem nagrajevanja. S tem so dosegli, da so zaposleni v tej tovarni začeli spoznavati pomen svojega dela, da so sami iskali boljše prijeme in metode pri posameznih delih, pa da nenehno zasledujejo lastne delovne uspehe (od tega je odvisen njihov dohodek) in končno tudi uspeh vsega podjetja. V podjetju, v oddelku šlarafij smo govorili s Pavlom Platonjakom. O posebnostih, ki jih je povzročil vpeljan in za njihove pogoje najbolj primeren

sistem nagrajevanja, je to-le povedal:

Morda ni napak, če rečem, da je temu pripomogla tudi navornost. Pri nas smo v vseh oddelkih postavili priložne tablice, kjer si delavci iz dneva v dan zapisujejo količino opravljenejega dela. Za sama primerjava raznih delovnih učinkov je privedla od tega, da nekateri, ki bi sicer mogoče manj naredili, tega ne dopustijo, ker se to na grafikonu lepo vidi.

V obratu pa smo tudi opazili, da so nekatere delavke, ki prej niso bile toliko prizadene, svoj odnos do dela temeljito spreminile. Hočejo narediti več, in bolje. Polagoma se je storilnost dvigala in je prišla do točke, kjer ne odloča samo volja in želja, da bi več naredili. Sedaj kljub enotni prizadevanosti nastajajo precejšnje razlike v storilnosti posameznikov. To je razumljivo, če upoštevamo sposobnost in spretnost človeka. Pojavlja pa se druga težnja. Namreč, da si tisti, ki so izobrazbo tako ali drugače zamudili, iščejo poti, da bi zamučeno nadoknadili. To je zelo pozitiven pogoj, saj tako dobivamo pravega proizvajalca, ki bo na svojem delovnem mestu po-

znoj vse tisto, kar mu za veliki količinski in kakovostni učinek koristi. Torej se med ljudmi kaže očitna težnja, da bi si iskali in pridobili znanje in potrebno spretnost za svoje določeno delo.

Zanimiva je še ugotovitev, ki je vzporedna z osnovnim načelom višje proizvodnje, da sami delavci izkoriščajo svoj delovni čas do kraja. Tega včasih ni bilo. Morda je prav tudi v tem velik del proizvodnih uspehov. Odpravljanje zastojev, neprekinjeno delo in podobno, je namreč osnova tehnološkega procesa.

Morda je vredno omeniti še pomen sproščenih odnosov med delavci in med njimi ter vodilnim osebjem. To v obratu prav lepo občutimo, saj je praktično odpadlo vsako priganjanje k delu, komandiranje v slabem pomenu besede in podobno. Tabele na stenah pokažejo, koliko je kdo naredil in tudi pokažejo, koliko bo kdo dobil. Pravzaprav so skoraj one povzele vlogo vzpodbujanja k delu. S tem pa je tehnično in vodilno osebje v obratih dobilo nove naloge in tudi možnosti za uresničevanje nekaterih sprememb v proizvodnem postopku. To se mi zdi še zelo vzpodbudno.

Občinski ljudski odbor Celje
Občinski komite ZKS Celje
Občinski odbor SZDL Celje

Občinski sindikalni svet Celje
Občinski odbor Zveze borcev Celje
Občinski komite LMS Celje

vam želijo srečno in uspešno novo leto 1960

Danes še idila - a jutri?

NOVOLETNI OBISK V ŠMIHELU NAD MOZIRJEM

Šmihel. To je kraj, ki je vreden večje pozornosti, kakor jo po navadi ima. Tudi to, da je med Šmihelčane tokrat prišel »časopisni človek«, je bolj slučaj, kakor kaj drugega. Šmihelčani so preprosti ljudje in so že zaradi tega, ker baje živijo »nekje na robu sveta«, bolj skromni kot je zanje koristno.

Šmihel je rojstni kraj mojstra in oblikovalca slovenske besede, pisatelja in prevajalca Vladimirja Levstika. Dobro se še spominjam, da naju je nekoč, ko je bil že pod težo boleznij njegov krepak gorjanski hrbet upognjen, pogovor zanesel na njegov rojstni kraj. Malo je ljudi, ki bi bili tako zelo navezani na rodno grudo, ki bi bili tako zelo ponosni na kraj svojega rojstva, kot je bil pisatelj »Gadjega gnezda«. Zdej, ko sem bil med njegovimi rojaki, sem šele spoznal od kod izvira njegova klena govornica. Bogata in melodična v slogu, ne razmetljivo razkošna, takšna pač, kakor bi posnemal drvarjevo roko, ki s sekirko zadane natanko tja, kamor je treba.

Šmihel je kraj, kjer živijo dobri ljudje in nevarni, če jih razdražijo. Tudi med zadnjo vojno so bili taki kakor rudar, ki o njem pravi pesnik. — Nisem več zdržal, pa sem udaril! — Šestintrideset hiš je raztresenih na pobočju Golt, na spomeniku žrtvam osvobodilne vojske.

Dva šmiheljska spomenika: Spomenik žrtvam fašizma pri šoli, nad njim pa v bregu rojstni dom pisatelja Vladimirja Levstika.

bodilnega boja pa je zapisanih osemindvajset imen. Šest so jih ustrelili v Celju, tri matere so podlegle v taboriščih, štirinajst jih je padlo v hosti in petorico je podrla sovragova krogla na pragu domačih hiš.

Dobro uro hoda ima spešen pešak, da se pretolče čez strmine od Mozirja do Šmihela. Zato je bil Šmihel varen dom partizanov že takrat, ko si nemški soldateski v Mozirju še sanjalo ni, da jih bodo »šlandrovci« lepega dne spodili iz trga kakor se pritepecem priliga. Naj je njihova zemlja še tako težka in čeprav je kamnita stena že dober palec pod prstjo, je sleherni domačija imela kaj kuhanega v loncu za celo četo, če ni bilo drugega pa vsaj ovseno kašo.

Po osvoboditvi ni bila zemlja tam gori nič bolj radodarna. Boj za obstanek ne pozna milosti. Zato so ustanovili zadrugo, da bi z združenimi močmi kaj več dosegli. Če kje držijo vsi ljudje skupaj, potem so Šmihelčani med prvimi. Šestintrideset kmetov je in vsi so člani zadruge. Skupaj premorejo okoli 130 hektarjev njiv, 108 hektarjev travnikov, 388 hektarjev pašnikov in 843 hektarjev gozdov.

Sedanja in še prihodnji dve generaciji pa lahko kar mirno odštejeta 106 hektarjev gozda, ki je pred leti zgorel, vsaj za sto let. Šmihelčani so podjetni ljudje. Napeljali so si elektriko, vodovod, zdaj pa je na pragu vasi še lepa avtomobilska cesta, ki jo je zgradilo gozdno gospodarstvo iz Celja.

Ta cesta je bila tako dolgo poglavitna želja Šmihelčanov, da dandanes skoraj ne morete načeti pogovora, da bi ne omenjali ceste. Zdej ko je cesta, bo vse lažje. Zadruga bo bolje delala, prosvetljenost bo narasla, ljudje bodo bolj živeli, turisti bodo pogostejši. Skratka, cesta je os njihovih upov.

Šmihelska zadruga je nedvomno najmanjša v celjskem okraju in bržčas po legi tudi najvišja. Sicer pa z naštevanjem raznih posebnosti lahko kar nadaljujemo. Upravnik zadruge Ivan Gostečnik je menda tudi najmlajši v okraju. Sola v Šmihelu nosi zveneče ime nižje organizirane osemletke, toda vseh solarjev je komaj za pošten razred, saj je vseh skupaj le 38. Učiteljci, ki že dolga leta vlivata učenenost v nadebudne glave šmihelske mladeži, sta bolj navezani na kraj kakor bi si mogli predstavljati. Upraviteljica je do-

nik si je bržčas mislil: prava reč, žita se ljudem tako ne bo več izplačalo sejati, pa je postavil kolo na sredino travnika — za spomin.

Se narava je poskrbela za dokaz nasprotij. Vrh Golt je bil ves bel kakor glava častiljivega očanca, v prisojni rebri pa so se razcvetele mačice. Na Poločnikovem sadovnjaku so trli lan. Od takrat, ko sem oblekel prve hlače, menda nisem videl teric. Ta dan so Goličnikovi trli. Nekaj časa sem se smukal okoli teric. Ravno toliko, da so mi obesile rep iz prediva, potem pa sem se zapletel v pregovor z gospodarjem, ki je predsednik zadrugnega sveta.

— Poglejte, je dejal in pokazal na strmo senošet. Povsod bode kamenje iz ruše, naš kruh pa je živina in les. Če nas kdo sili ali ne, morali se bomo pobrigati, da bomo lahko živeli in če se le da — bolje. Zdej ko imamo cesto, bomo lažje prišli do umetnih gnojil, kajti slama ni ravno poredkoma dodatek h krmi čez zimo. Domala vsi že imajo eno živinčce, na hektar obdelovalne zemlje. Toda gledati bomo morali, da bo živine še več...

Res je tako. Pogodbe za kooperacijsko pitanje živine sicer ne zajemajo vsega, kar bodo Šmihelčani prihodnje leto prodali. Toda 15 glav dvestokilogramskih telet, trije baby beefi in 30 bekonov ni ravno veliko. Sicer so tu še gozdovi, ki pa tudi niso molzna krava in ne rastejo tako hitro.

Današnje skrbi predsednika Goličnika niso manjše od tistih, ki so mu belile glavo takrat, ko so

Zimsko sonce je grelo bolj kakor ogenj v kurišču pečji za sušenje lanu... Predsednik zadrugnega sveta Goličnik v pogovoru z očetom Goltnikom in upravnikom Gostečnikom.

ga Nemeč ujeli na javki v strminah Golt. V teh hribovskih krajih je treba biti presneto priden, da se prehrani in spravi h kruhu številna družina. Jutri bo še težje in samo pridne roke ne bodo dovolj, zato so letos v Vrbe poslali fanta, ki bo čez dve leti povedal, kaj se s skopo zemljo na pobočju Golt da narediti.

Življenje v Šmihelu teče svojo pot. Ljudje so se spremenili. Daleč v preteklosti so časi, ko so vsi nosili hodne srajce in ropotali z lesenimi oklami na petek in svestek. Včeraj je bila enourna pot čez drn in strn nujnost, ki ji ni

bilo pomoči, jutri se bo mladež hotela že voziti po lepo speljani cesti. Pa kaj bi, to ni prevzetnost. Stvari se spreminjajo, ker tudi v Šmihelu nebejo biti razvoju za rep, takšen, kakršnega mi je obesila Goličnikova Marica, pa sem ga potem nekje zgubil.

Da, Šmihel je kraj, ki si ga je vredno bolj natanko ogledati, ne tako mimogrede kakor vzhicen turist, ki se ustavi ob pogledu na prelesto stvarstvo prirode in vzkligne: — Joj, kako lepo. Pravi raj. — To je sicer res, pa le na pol. Šmihel je kakor lepota, ki ima ravno zaradi svoje posebne lepote največ težav in skrbi.

Oče Goltnik so nažgali...

Oče Goltnik so nažgali pipo s kovinastim pokrovčkom in me pogledali postrani izpod okrajka malce povešenega klobuka, češ, spet nekdo, ki je nekam sila radoveden.

Pozabil sem vprašati, če oče nosijo ime po Golteh, ali so Golte dobile ime po njihovem priimku. Sem pa zato vprašal po letih.

— E, menda jih bo sedemdeset. —

— Kdaj pa imate rojstni dan, oče? —

Oči so se jim nagajivo zasvetile, pa so rekli: — Ravno štirinajst dni mi še manjka do novega leta. —

— No, pa mi povejte, katero o prejšnjih časih, sem silil dalje. —

— O čem pa? O tem, da včasih nisimo bili tako rahle kože in smo nosili hodne srajce? Ali o tem, da sem prehodil pol Evrope v cesarski suknji, povsod zmagal in zgubil vojno? Mor-da o cesti, za katero smo se tolkli vse do današnjih dni? Saj menda že veste, da so v stari Jugoslaviji prišli merit ceste vselej pred volitvami? —

— Pa povejte, kaj ste slišali od starih ljudi? —

— Mm, moj stari oče so preživeli mojega očeta. Devetdeset let so tlačili zemljo. Pravili so, da o njihovem času še žage niso poznali in da je bil Šmihel še pravi pragozd — so nadaljevali oče Goltnik in mi očitali, da sem prav tak radovednež, kakor so bili tisti iz Celja (etnografska skupina celjskega muzeja), ki so tako dolgo silili vanj, da je bčetu zmanjkalo resničnih in so morali na pomoč poklicati domišljijo.

c. k.

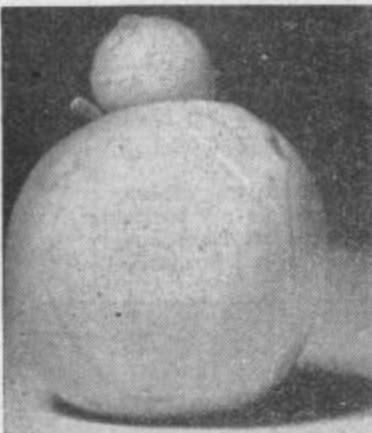
Igra narave

Na kmetiji Antonije Skodjč iz Male Rodne pri Rogiški Slatini je zraslo tole jabolko, ki ga vidite na sliki. Narava se je poigrala tako, da je vrhu jabolka zraslo še eno manjše.

Na tej kmetiji so se letošnjo jesen postavili tudi z drugo zanimivostjo. Neka jablana je rodila natanko sto velikih jabolok, ki je vsaka zase tehtala 50 do 60 dkg in celo več, velikost največjega jabolka pa je bila v premeru 13 cm in visoka 10 centimetrov.

Sestajanje je v Šmihelu, kakor še marsikaj, svojevrstno. Naj bo to sestanek Socialistične zveze, zadrugi sestanek, sestanek Zveze borcev ali prosvetnega društva; po navadi so vedno eni in isti ljudje. Zato, kadar pridejo skupaj, nekoliko dlje posedijo, opravijo pa vse zapovrstjo. Kdo bi tudi zahteval, da bi stalno tekali na kup, ko pa skoraj ni hše, ki bi ne bila vsaj dvajset minut oddaljena od sosedove.

V Šmihelu se že leta bojuje novo s starim. Na polju, v hišah, v gozdovih in na pašnikih se vsak dan srečujeta preteklost in bodočnost. Nekdanja idila zaostalosti in nevednosti beži v neobljudeno planino. Nova cesta je speljana naravnost čez nekdanji mlin. Last-

Kolektiv
»Projektivnega biroja«
Celje, Vodnikova 3A

vam želi srečno
in uspehov polno
novo leto 1960

„Avtoobnova“
Celje

vam želi
srečno novo leto
1960

Srečno novo leto
1960

vam želi

Zadružna
hranilnica
Celje

Drago Robida:

Tilerjevo silvestrovanje

Tiler je bil tiček in pol. Nabrit ko lisica in zviti ko kozji rog.

Zgodba o njem, ki se je dogajala med vojno, bi ne smela na svetlo. Zakaj Tiler je še pri življenju in bi se znalo zgoditi, da bi mi, če bi se srečala na tistem, prisilil eno ali dve zausnici. Naj bo, kar samo hoče: s Tilerjem na dan!

Tiler je po prvi svetovni vojni prišel v Novo vas s culo v roki. Kaj je bilo zavito v veliki krpi blaga, nihče prav ne ve. Eni trdijo, da so bile le stare cunje, spet drugi so mnenja, da je bila cula eno samo hrpenenje po bogastvu. Najprej je v Novi vasi služil za hlappa, nato si je postavil za vasjo, kraj glavne ceste, leseno kolibo in začel s trgovino. Prodajal je mašne knjige, rožne vence in lesene svetnike, ki jih je navadno izdelal in obarval kar sam. Cez leta je stala na mestu lesene ute velika zidana hiša in nad vrati je bil velik napis:

»Tiler Anton — Trgovina z mešanim blagom in krčma.«

Tiler je znal obrniti vsak dinar. Bogatija je rasla. In kolikor je še ni bilo pri hiši, jo je dobil s priženitvijo. Vzel je namreč Cmokovo Polono, najbogatejšo tercialko v fari. Zdej je prišlo k trgovini in krčmi še posestvo. Ljudje, ki jih je peharil, so mu očitali.

»Hudič, prišel si s culo, zdaj imaš pa graščino!«

Tiler pa si je obilni robotar ustnice. Pomežikal je napadalcem in se zahihital.

»Kdor zna, ga še hudič ne mara!«

Prišla je vojna in z njo težave. V gozdovih so bili partizani, po dolini so gospodarili Nemci. Eni komandirajo podnevi, drugi te obiščejo ponoči. Tiler je možato preudaril.

»Hm, pa bom sedel na dveh stolčkih! Kaj za to, če služim dvema gospodarjema hkrati. Glavna in poglobitna stvar: ohraniti glavo in premoženje!«

Navezal je stike z nemškimi županom in policijo, navezal jih je s partizani. Mož še ni bil star in bi znal koristiti prvim in drugim. Tiler pa je sklenil, da bo vojno prebil doma.

Prišli so iz hoste, da bi vzel puško in šel v partizane. On pa se je zvičaj, javkal in kazal bolno nogo.

»Poglejte, rana za tri tolarje!«

»Prav,« so rekli. »Pa drugič.« Nabasali so nahrbtnike in šli.

Prišli so drugič. Tiler je ležal v postelji in se držal za trebuh.

»Prijeteljski, trebušni tifus! Smrt mi tako ali tako ne bo prizanesla.«

»Tiler!« so mu zagrozili. »Ti simuliraš! Dvačkrat ti je pomelilo, v tretje ti ne bo.«

In preden so šli, jih je Polona pogostila, natlačila nahrbtnike, on pa jim je dal častno besedo, da bo prišel v gozdove sam, prostovoljno.

In ker ga le ni bilo, so spet prišli ponj.

»Tiler, odprl! Hitro! Tiček, danes nam ne boš ušel!«

Sment, Tiler je to slišal, udaril z levico po železnem ročaju in zajakal.

»Ojej, žena, ženkica! Pridi, nesreča! Za božjo voljo, kako sem neroden.«

Fantje so butali na vrata.

»Tiler, odprl! Mudi se!«

»Marija in sveti Jožef!« je zajokala Polona.

»Ubošček, roko si je zlomil!«

»Odprite, da pomagam!« so rekli fantje zunaj, ki so slutili, da jih bo Tiler tudi v tretje potegnul. Tilerca je odprla. Božala je fante in jih prosila pomoči. Pobje so res odložili puške, povezali Tilerju roko in mu zapretili.

»Ce si nas speljal, čuvaj se! Vojna ne pozna milosti. Tudi mi znamo kaznovati!«

Tiler toliko da ni zajokal.

»Ampak fantje! Stokrat raje bi šel z vami, kakor pa da se bom invalid vlačil okoli oglav.«

Kolikor ni zmozel sam, mu je pomagala še Polona.

»Ubošček, kako se mi smiliš! Pomislite, jutri je hotel v gozdove, pa ga doleti takale nesreča!«

Ko so fantje tudi v tretje stopili pred komandirja in mu raportirali, da si je Tiler zlomil roko, je komandir stisnil pesti in zaklel.

»Prekleti lisjak! Zdej ti jo bom zagodel jaz!«

Bilo je starega lefa zvečer. Zunaj je bil globok sneg in snežilo je kar naprej. Za kuhinjskim oknom se je stiskal komandir iztok in poslušal, kaj se v kuhinji godi.

»Stara, si pripravila darilo?« je vprašal Tiler ženo.

»V nahrbtniku so šunke, je žganje in vino,« je rekla Tilerca. »Mislil, da ne bo partizanov?« je še vprašala.

Tiler se je nagnil k oknu.

»Saj je čez meter snega! Brez skrbi. Vračal se bom pa tako ali tako podnevi. In to z desetimi policisti!«

Tiler si je oprtal težak nahrbtnik, pogledal na uro in rekel:

»Devet. Lani smo bili že skupaj. To smo ga kronali! Župan in stražmojster sta bila izredno razpoložena.«

»Ti boš pa nocoje je stisnil iz sebe iztok.«

»Stara, lahko noče!« je zaklical ženi v sobo, kjer se je grela ob topli peči.

»Naj te bog blagoslovil! mu je odvrnila. Hodi srečno in vrni se zdrav. Lahko noč. Čuvaj se partizanov...!«

Tiler je stopil na zasneženo cesto. Pogledal je levo in desno. Iztoka ni mogel opaziti. Oblečen je bil v nemško, zimsko haljo. Tiler se je odkašljaj, popravil nahrbtnik in počasi zavil na bližnjo pot proti žandarmeriji. Nenadoma pa ga je nekdo zagrabil za roko.

»Stoj! Ne gani se! Tu je pripravljena pištola!« mu je iztok z mrzlo cevjo potrkal po čelu. »Kam?« Tiler je spoznal, koliko je ura, začel je metlati.

»Hm, no ja, kam pa mislite, da naj bi šel ob tej uri?«

»K švabom, na silvestrovanje!« je siknil iztok.

»Saj si Tiler, kajne?«

Tiler je požrl slino.

»No ja, kdo pa naj bi bil, če ne Tiler... Kdo pa ste vi?«

»Staj?« se je nasmehnil komandir. »Jaz pa sem eden izmed partizanov, ki si jih ti že trikrat potegnil za nos. In danes? Kaj praviš, kje bova silvestrovala?«

Tiler je pogledal na vse štiri strani. Pomoči ni bilo opaziti. Pokašljaj je, kolikor se je dalo glasno, potem pa tiho priznal.

»No ja, pa pojdem z vami...«

Kako je Tiler prestal tistikrat silvestrovanje, nikomur ne pove. Zvedelo pa se je, da mu je trda predla. Sunke pa so partizanom imenitno teknille.

Novoletna nagradna križanka »Ljudskega magazina« v Celju

X	PRE DLOG	STRJE NA VODA	POJDI	PSEV DONIM M.TITA	OBDO BJE
SLAP PRI JAJCU					
PA ZNIK					
ORKE STRAL KOMP ŽICIJA					

X	PADA VINA	TATAR SKI GLAVAR	VZVI SENA LIR DES	DRŽA VNI UDAR	OCKA
STI SKA SKA					
OHOL					
RACUNA ZENSKI GLAS					

	JIŽNO SADJE	SIŠENI SIVO	SKRAT RIMSKO ŠTEVILO		
MEŠTO V BOSNI				RIMSKO ŠTEVILO SAMO GLASNIK	MOŠTNI
HRVA SKA REKA			PREČNI DROGI JOD		
RIMSKO ŠTEVILO	POSFOR POHOD	SOVJET ŠAHOV VELEMOZ	ZENSKO IME MNOZ	CELJSKA TOVARNJA	KALIJ 13 CRKA
GRADB STORI TEV			POJE V NAREČJU	UROGLJA UMA KNJEN	URAN NIKAI NICA
NAVLA KA			TOVOR INE ZIVALI	KAZEN DREN	SOGLAS ŠPANSKO MESTO
ŠČITIL			IZVRŠNI SVET M. IME	JUGOSL KOLESAR NAR ODB	2 CRKI DE'S DVOJINA
ODPRE MIM			STRAST GRSKA CRKI		SVIC MESTO VEZNIK
AFRISKA DRŽAVA				LEŠNI IZDELEK	
PRALNO SRED STVO			SOSEDI CRKI PREDEL	VOJAŠKA OPREMA SOGLAS.	
FG/P BOŽAN			ZENSKO IME BOR		NOTA UDARCA
OLITVE SRBO HRV				SAMO GLAS	PISARNE SANJE
VEZNIK ZGRA DBA			ZAGOT VARO DIZAJNA II CRKA		
NOTA	14 IN 2 CRKA ZIVAL		OD NJE ZENSKO IME	DLOSK MERA DRUŽA BEN	ŽELEZO PECAI
OBRT NIK				SLOV SANIST SKAND M. IME	KOREJ SKO VELE MESTO
LAST ORLA					POSFOR GRADB MAT.
VDEVA					
AVTOM. ZNAK ITALIJE	SOGLAS MULIN M. IME	GLAS DOMACE ZIVALI	II CRKA JOKA NJE	SREČNO V 1960	OSEBNI ZAJMEK
DEL AV TOMOB MNOZ.				PREBIVA LKE FUR SVOJE ROČNO	VRSTA ŠPORTA
OGORKA			JUGOSL FILM NOTA		MEDMET OSEBNI ZAJMEK
BES		POGO RJE			OCENE
				DENAR KALIJ	ODPOR MISEL URJ KRIPTON
					REKA V SZ

Rešeno križanko pošljite do 5. januarja 1960 na naslov: Casopisno podjetje »Celjski tiske«. Na kuverto napišite »Nagradna križanka Ljudskega magazina«. Izid žrebanja bomo objavili v naslednji številki.

- Izrebane bodo sledeče nagrade:
1. Moški ali ženski kožuh (bun-)
 2. Usnjen kovček
 3. Garnitura ženskega perila
 4. 4 m flanel za pižamo
 5. 2 kg tekstilnih ostankov

6. po 1 par ženskih nylon nogavic
7. po 1 par ženskih nylon nogavic
8. po 1 par ženskih nylon nogavic
9. po 1 par moških raztegljivih nogavic
10. po 1 par moških raztegljivih nogavic.

Srečno novo leto 1960

Vam želi

Kovinsko podjetje »KLIMA«
Celje

Srečno novo leto 1960

Vam želi kolektiv

Termoelektrarne Šoštanj

Novoletna zaobljuba

Stef je zaključeval bilanco starega leta in ugotovil, da ga ni bilo dosti prida. Malo je zaslužil in še od tistega preveč zapravil. Njegov vpliv v hiši je nevarno lezel na minus. Mlajši tudi ni postal, skratka, stvari so slabo kazale.

Za spremembo, ki naj iz osnove menja način njegovega življenja, je neizogibno potreben primeren datum, ki si ga je lahko zapomni. Kaj je bolj pripravnega od ure, ki razdvača čas na leta.

Ponosen na svoj sklep in v zavesti, da je močan karakter,

je iz službe šel domov po ravni poti, čeprav je imel plačo v žepu. Mimo prve gostilne je šel, ne da bi pogledal hišo. Druga gostilna je bila, da bi jo zlomek, na ovinku, in jo je že od daleč moral videti. Stopil je trdneje in zdrknil mimo. Mimo tretje je šlo že s težavo, ker se mu je stožilo za polnih deset ur do polnoči, ko bi naj začel novo življenje. Deset ur je pravzaprav podaril. Kar tako jih je žrtvoval, izvenplansko. Nak, to pa ne. Rekel je, o polnoči, potem o polnoči. In je vstopil.

Za vvod si je naročil brizganec z najcenejšim vinom. Nakremžil se je po prvem požirku, potem pa se vzravnal kakor vojak pred kaplarjem in korajžno zvrnil kozarec do dna.

Pa je prišel skušnjavec v podobi gostilničarja:

— Dober dan, Stef, Malčka, za dobro stranko pol litra najboljšega na moj račun... danes, ko je zadnji dan v letu, — je še pristavil.

Stef bi seveda moral odkloniti. Da, tako bi bilo prav. Toda povedati bi moral gostilničarju zakaj, da ga ne bi užalil, v zahvalo za tako redko radodarnost. Toda kaj briga »birtac« njegov sklep? Sicer pa še ni žena rohnila, v žepu je manj od slovo...

Minila je ura, minile so še

Polnoč je minila. Stef se je razjokal, češ da je slabčič, ker je na odločilno uro pijan.

— Kaj bi, ga je tožal vinski brat: — Če si, si še od lanj...

Jutro je sililo na obzorje, ko je bos stal pred posteljo in prepaden gledal boljšo polovico, ki je vstajala...

— Imel sem najboljši namen, je jecjal in zraven obupaval. Kakršen prvi, takšni so vsi dnevi v letu. On pa pijan, žena rohnila, v žepu je manj od slovo...

— lek.

ZMAGA SONCA NAD TEMO

NOVO LETO V SIVI DAVNINI

Sedite na gorkem in srkate vroč punc. Otroci so prižgali sveče na okrašeni jelki, da je vaš dom res nadvse prijeten. Se na misel vam ne pride, da bi si za Novo leto ne privoščili kaj boljšega, da bi ne praznovali. Ste kdaj pomislili od kod izvira ta praznik, kakaj, iz katerega časa je in zakaj ravno sredi zime?

Nekoč v davnini je bil človek še neobgljena žrtev narave in se ni znal, kakor mi danes, obdati z kaloriferji, se toplo obleči in si za dolge zimske tedne pripraviti zalogo hrane. Pozimi ga je zeblo, bil je lačen, kajti lov je bil v snegu slab. Kaj je torej čudnega, če je od vseh naravnih pojavov najbolj čislal sonce, ki je vir življenja, plodnosti in zdravja. Hladnejši ko so bili kraji, toliko večje je bilo hrepenenje človeka po velikem naravnem viru toplote.

Kakor je bil človek tedaj še primitiven, toda naravo je znal opazovati in ji je pripisoval moč božanstev. Slutil je, da neka sila vodi vse te pojave v silno natančnem krogotoku. Čutil se je dolžnega, da tej sili izkazuje hvaležnost, vdanost in strah.

Raziskovalci drevne zgodovine si nastanek noveletnih praznikov razlagajo na več načinov.

Eni pravijo, da so ljudje zelo zgodaj spoznali zakonito zaporedje letnih časov. Ljudstva na severu in v srednji Evropi so že od svoje zgodnje zgodovine praznovala zmago sonca nad zimo. Simbol tega praznika je bil krog. V Skandinaviji, Veliki Britaniji in vsej srednji ter severni Evropi so noveletno praznovanje imenovali jul. Beseda ne pomeni nič drugega kakor krog in je še dandanes v uporabi v švedskem jeziku. Nemci so med hitlerjevo vladavino zelo podpirali ta star običaj in namesto jelk uvajali venec iz zelenja (Julkranz).

Drugi zgodovinarji oporekajo tako razlago, da je krog simbol

NOVOLETNI POZDRAVI!

Rekli boste, da smo skregani s koledarjem, ali pa da za vsako ceno želimo stisniti na to stran nekoliko razgaljeno dekletko. Pa ni res. Dekle nam res pošilja noveletne pozdrave. Slikana je bila ob novem letu na obali Floride, kjer si je v družbi stoterih kopalcev privoščila noveletno kopel. Pa ne, da bi bila neobčutljiva za mraz? To nikakor. Tam je v času, ko se mi tiščimo pečji, tako toplo, da kópanje v morju ni nobeno junaštvo.

No, mi smo vajeni našega noveletnega okolja. Le na žalost letos ni snega za pošteno noveletno smuko.

Rečemo pa lahko, drugi kraji, drugi (noveletni) običaji!

kroženja naravnih zakonitosti. Ogrevajo se za drugo; da je krog simbol sonca. Ugotovili so tudi, da so sredi zime, ko je moč sonca začela spet naraščati, prižgali po hribih kresove in pri obredih z baklami risali ognjene kroge v temo. Tako so slavili prihod novega leta, nove svetlobe, novega življenja.

Nordijci, zlasti nekdanji prebivalci skandinavskega polotoka in Finske, so pogosto ostajali za skrivnostnim polarnim pasom. Izročila pravijo, da so na najvišjih vrhovih imeli postavljene straže, ki so upirale svoje poglede na jug. Ko pa so pritekli v naselja in sporočili, da so videli žarke pomlajenega sonca, so se pričele slovesnosti novemu letu na čast. Bil je to praznik veselja. Veselja nad

zmago božanskega sonca, veselja in upov nad novim življenjem, bogatim lovom in žetvijo. V tem času niso sodili prestopnikom, niso jih kaznovali. Vsako nasilje je moralo mirovati.

Sirjenje krščanstva je le počasi odpravljalo te poganske običaje. Mnoge poganske praznike je krščanstvo nadomestilo s svojimi. Julske svečanosti z božičem, praznik pomladi z veliko nočjo itd. Dolgo časa so se nekatere poganske navade držale obredov nove vere. V Britaniji so po končanem obredu začeli peti pesmi v čast julu kar v cerkvah. Vse do 18. stoletja (tudi pri nas) so po starem običaju trosili slamo, ne samo po hišah, temveč tudi po cerkvah. Seveda ljudje pozneje že niso znali dati pravega pomena temu

Pravzaprav pripadajo te reči že preteklosti, kajti nekoč so ljudje praznikom dajali veliko večji pomen, kakor mi danes. Dandanes menda večina ljudi ceni noveletni praznik najbolj zato, ker je pač spet eno leto okoli, v katerem bomo vsi spet za leto starejši.

Še pred desetletji pa je Novo leto prinašalo s seboj vse polno verovanj, vraž, običajev in navad. Tudi naše narodopisje je polno spominov nanje, predvsem pa velja to za Korosko in sploh za ves alpski in predalpski svet. Le malo se jih je obdržalo, nekateri pa niti ne slutimo več, čeprav jih še nismo opustili.

Recimo veliko noveletno čiščenje stanovanj, hlevov, dvorišč in gospodarskih poslopj. Zakaj? Nekoč so verovali, da je prvi dan ogledalo leta, ki je nastopilo. Verovanje, da je srečanje s staro žensko na noveletno jutro slab znak za uspeh v novem letu, je ponekod še živo.

Največ vraž pa je posvečenih prerokovanju odločilnih dogodkov v novem letu. Kaj je za mlade ljudi važnejše od ljubezni in poroke?

Za Novo leto so predvsem mladi ljudje na najrazličnejše načine ugibali svojo usodo za leto dni naprej:

● Z ulivanjem raztaljenega svinca v mrzlo vodo so nastajale razne svinčene figure, katerih pomen so ugibali bolj z domišljijo kakor z resnično podobnostjo.

● V škaf vode so fantje in dekleta dajala orehove lupinice razsvetljene s svečicami. Potem so z rokami vodo vzvalovili in če so se dve orehovi ladjici zadeli ena ob drugo in če sta njih lastnika bila različnih spolov, potem ju je usoda izbrala za par.

● Zenitve željno dekletke, je po neki vraži moralo samo opolnoči stresti ostanke noveletne večerje na dvorišče, pa je v temi videla obraz bodočega moža.

● Dekle, ki je na noveletni dan pojedlo rdečo jabolko, je bilo prepričano, da bo vse leto imele rdeča lica. Kdor je pojedel ta dan kos svinjskega rilca, je bil vse leto srečen.

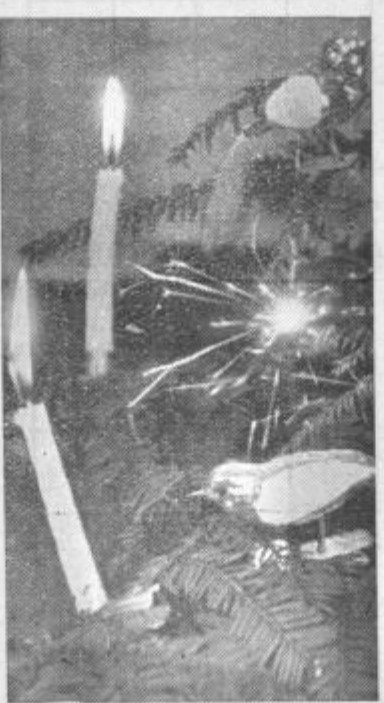
● Ponekod so dekleta morala na noveletno jutro tresti čespljevo drevo. Če je na dekletki padel sneg, suho listje ali pa celo koščki vej, potem je bil to znak, da bo še to leto šla zamož. Drugje so dekleta spet gledala v ogledalo, da bi v njem videla obraz bodočega moža.

Novoletni dan je vseboval še mnoge druge vraže in navade. Nekje so verovali, da obisk tujca v hiši med kosilom na noveletni dan prinaša smrt v družino. Zato so se ta dan v času kosila zaklepali.

običaju in si razlagali stvar s stališča nove vere.

Krščanstvo je s svojim širjenjem na vse kontinente poneslo s seboj običaje, ki jih je samo moralo prevzeti od poganov in po svoje prilagoditi. Ljudstva ob ravniku, to se pravi v toplih krajih, so imela ne samo drugačne običaje, temveč tudi drugačne datume za mejo med starim in novim letom. Egipčani so slavili kult Izide in Ozirisa, kar je le dramatizacija velikega pomena Nila za življenje v krajih, ki jih Nil vsako leto poplavlja in dela plodne. To, da je ves svet osvojil tudi enoten koledar, je tudi pripomoglo, da danes po vsej zemeljski obli praznujejo Novo leto ob istem času, kakor so ga praznovali na severu Evrope že pred tisočletji.

NOVOLETNE VRAŽE IN OBIČAJI

Verjeli so tudi, da se bodo stvari, ki jih v dopoldnevnu noveletnega dne uzrejo, med letom zgodile njim samim. (Krst, poroka, pogreb.) Na večer starega leta

ta so svoje čase morali potujoči obrtniški pomočniki in kurirji prekiniti potovanja.

Na noveletni dan so ponekod dajali živini dvojne obroke hrane. Pes čuvaj, če vse leto ni dobil mesa, ta dan ga je imel. Verovanje, da bo človek vse leto počel tisto, kar počne na noveletni dan, je odkrivalo marsikatero skrito željo.

Mnoštvo teh običajev, verovanj vraž in navad, je pomnožila še cerkev s svojimi. Zadimljavanje hiš in hlevov z blagoslovljenim protjem velikonočnih butar naj bi prinašalo srečo, zdravje in blagostanje. Da bi se ubranili nesreč in hudobnih ljudi, so na podboje vhodnih vrat s kreda risali križe in letnice s prvimi črkami treh kraljev itd.

Kakor so že ti običaji bili pestri, so vendar vsi do zadnjega posledica zaostalosti, vraževernosti in lahkoverja. Vedno večja kulturna stopnja ljudi seli te običaje, vraže in navade v zapiške in knjige etnografov in etnologov. Zmaguje zavest, da je usoda vsakega posameznika odvisna od njegovega prizadevanja in družbenega okolja. To je seveda manj romantična, toda veliko bolj utemeljena računica.

J. K.

Srečno novo leto 1960

Vam želi kolektiv
mehanične
tkalnice

1960

SREČNO
NOVO LETO

VAM ŽELI

**Kovinotehna
Celje**

Rudnik rjavega premoga Zabukovca

NUDI SVOJIM ODJEMALCEM
VISOKOKALORIČNI RJAVI PREMOG
PO DNEVNIH CENAH

VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM
IN POSLOVNIM PRIJATELJEM ŽELIMO OBILO USPEHA V LETU 1960

TRGOVSKO PODJETJE
S TEHNIČNO ŽELEZNINO IN KOVINSKIM BLAGOM

ŽELEZNINAR CELJE

obvešča vse svoje cenjene odjemalce,
da bomo imeli inventuro:

V CELJU, od 4. 1. do vključno 12. 1. 1960
V ŽALCU, od 4. 1. do vključno 5. 1. 1960

Med inventuro ne bomo izdajali blaga, na
kar potrošnike še posebej opozarjamo,
zato prosimo, da se s potrebnim blagom
predhodno oskrbite.

KOLEKTIV TOVARNE ŽIČNIH IZDELKOV

»Žična«

VAM ŽELI SREČNO IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1960

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE ZA IZVOZ HMELJA

Hmezad

Z A L E C

VAM ŽELI SREČNO
IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1960

Zadružna poslovna zveza Celje

z obrati: »SEME«, CELJE
KMETIJSKA STROJNA POSTAJA, ŽALEC
in KMETIJSKO POSESTVO, PLANINA

želi v novem letu vsem kmetijskim zadrugam in kmetijskim gospodarstvom
ter ostalim poslovnim prijateljem mnogo uspehov pri organizaciji in pospe-
ševanju kmetijske proizvodnje in blagovnem prometu

Agrotehnika Celje

razpisuje naslednja delovna mesta:

1. MOJSTRA AVTOMEHANIKA
2. SKLADIŠČNIKA

Pogoji: 1. visokokvalificiran avto-
mehanič, zaželen večletna praksa;
pod 2. priučen avtomehanič ali klju-
čavničar.

Plača po tarifnem pravilniku pod-
jetja. Nastop službe 1. 1. 1960.

KOLEKTIV PODJETJA

Agrotehnika Celje

želi svojim cenjenim strankam
srečno in uspehov polno NOVO
LETO 1960 ter se priporoča za
nadaljnje usluge.

Srečna in uspehov polna leta 1960

vam želi

Okrajni ljudski odbor Celje

Okrajni komite ZKS Celje

Okrajni odbor SZDL Celje

Okrajni odbor ZB Celje

Okrajni komite LMS Celje

Okrajni sindikalni svet Celje

Srečno novo leto vam želi

kolektiv trgovskega podjetja **»Jadran« Celje**

*Srečna nova leta 1960
vam želi*

KOVINSKO PODJETJE ŽALEC

Srečno novo leto 1960

Celjske opekarne Celje

»Savinja projekt« Žalec

izvršuje projekte za
visoke, nizke in
industrijske gradnje

*
Srečno novo leto 1960

*Srečna in uspehov polna
nova leta 1960 vam želi*

gradbeno podjetje
»GRADNJA« Žalec

**Srečno novo leto
1960 vam želi
kolektiv
VELEŽITAR
Celje**

Srečno novo leto
vam želi
obrtno podjetje

»Steklar« Celje

**Srečno novo leto 1960
vam želi**

»Mizarstvo« Žalec

Srečno novo leto
vam želi

**Lesno podjetje
Lava Celje**

Srečno novo leto 1960
vam želi

*
VINO KOPER CELJE

Srečno in uspehov polno
nova leta 1960 vam želi

**Plinarna - Vodovod
CELJE**

*Srečno novo leto
vam želi kolektiv*

**Kinopodjetja
Celje**

Pestra izbira in kvalitetno blago

to je odlika izdelkov tovarne „VOLNA“ Laško

Tako lepo, okusno se poda ženska obleka, ki je izdelana iz kvalitetnega blaga tovarne »Volna« Laško. Tovarna pripravlja za spomlad pestro kolekcijo blaga iz najmodernejših modnih vzorcev.

Tekstilna tovarna »Volna« Laško je sorazmerno stara tovarna, ki se je razvila do današnje stopnje iz dveh manjših obratov na neprikladnem prostoru, dokaj strmim svetu onkaj železniške postaje. Poslopja niso bila grajena za tekstilno tovarno, temveč so prvotno v njih izdelovali pivo.

Tako nenamensko za današnjo proizvodnjo zgrajena poslopja in njihova lega, saj so prislonjena ob hrib, imajo zlasti danes, v velikem zalaganju za čim večjo proizvodnjo, negativne posledice, saj v takih okoliščinah ni mogoče organizirati sodobno in predvsem rentabilno proizvodnjo. Tej pomanjkljivosti pa je botrovala še ena — dokaj zastarela in iztrošena strojna oprema.

Delovni kolektiv »Volne« Laško je že pred leti to uvidel in se je z vso vnemo lotil obnove strojnega parka. Za njimi je sedaj že prva faza obnove, v kateri jim je že delno uspelo obnoviti zastarele stroje in urediti sodobno opremljenico. Vsa razpoložljiva sredstva so v preteklih letih določili v ta namen. Uspehi njihovega truda se že kažejo, bolj pa bodo prišli do izraza v naslednjih letih. Že danes je tovarna toliko modernizirala proizvodnjo, da nudi kupcem širom po Jugoslaviji širok asortiment kvalitetnih izdelkov.

S temi uspehi pa še niso zadovoljni. Pravkar se ukvarjajo z načrti za preselitev tovarne, ki bi naj sledila v drugi fazi obnove. Stvar je v tem, da so že sedanje kapacitete tovarne prerasle obseg proizvodnih prostorov, ki jih bo treba nujno razširiti. To se pa ne da izvršiti v sedanjih prostorih in na kraju, kjer se tovarna nahaja. Po načrtu, ki ga pripravljajo, bodo v bližnji prihodnosti zgradili nove tovarniške prostore na ravnem prostoru v bližini laške pivovarne. Tako bodo strojni park še razširili in ga primerno razvrstili, da bo proizvodnja tekla po tekočem traku. To bo močno dvignilo produktivnost. Za preselitev tovarne so se odločili, ker stroški obnove sedanjih zgradb ne bi bili

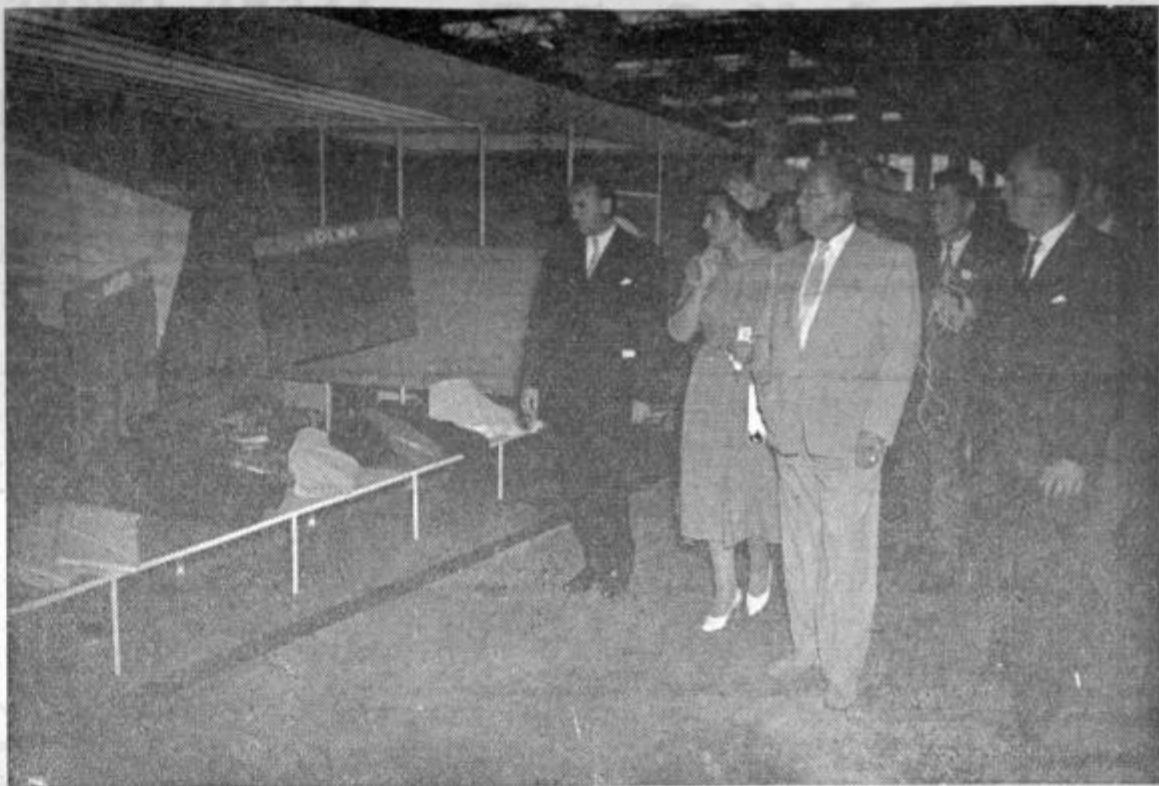
nič manjši kot jih bo stala gradnja novih poslopj, hkrati pa bodo s preselitvijo koristili tudi pivovarniško kotlarno, kar bo pocenilo proizvodnjo.

Tovarna »Volna« Laško je v zadnjem času specializirala svojo proizvodnjo. Na trgu so najbolj znani in iskani njihovi tweedi — vzorčasto blago za moške sakoje in ženske kostume ter prehodne plašče. Njihovo kvalitetno in iskano blago so tudi boucleji za ženske kostume in ženske plašče, nič manj znani po kvaliteti pa so še mohairi za moške in ženske zimске plašče. Razen tega izdeluje tovarna še prvovrstne jaquard volnene odeje v pastelnih barvah. Mimo teh standardnih in specialnih izdelkov pa izdelujejo v »Volni« Laško še kvalitetne kamgarne in polkamgarne ter razne ženske in moške velurje.

Kupcev za njihovo kvalitetno blago imajo dovolj po vsej državi. Zato je bilo njihovega blaga došle na celjskem tržišču razmero-

Bogata in pestra izbira volnenih izdelkov tovarne »Volna« Laško na letošnjem mednarodnem tekstilnem sejmu v Leskovcu, kjer je bila kolektivu v znak priznanja za kvaliteto dodeljena zlata kolajna.

Kvaliteten in zelo pester asortiment volnenih izdelkov tovarne »Volna« Laško si je na letošnjem Zagrebškem velesejmu ogledal tudi predsednik republike Tito s svojim spremstvom.

ma malo. Vendar bo zaradi vedno boljše kvalitete njihovega blaga pomladanska kolekcija dostojno zastopana tudi na celjskem tržišču, saj je bila zelo ugodno ocenjena. O njihovi kvaliteti se bo lahko vsakdo na lastne oči prepričal na »Modni reviji 1960«, ki bo januarja na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Na tej modni reviji bo tovarna razstavila veliko izbiro okusnih in kvalitetnih izdelkov spomladanske kolekcije.

Da so izdelki tovarne »Volna« Laško zares vedno bolj iskani in cenjeni, ker so kvalitetni, potrjuje tudi zlata kolajna, ki jo je podjetje dobilo kot priznanje za izredno kvaliteto na letošnjem med-

narodnem tekstilnem sejmu v Leskovcu. Mimo tega pa je tovarna dobila letos na Zagrebškem velesejmu še priznanje za okusno ureditev paviljona in prikazovanje pestrega asortimenta njihovih kvalitetnih izdelkov.

Na kraju naj še omenimo, da tovarna kljub veliki skrbi in izdatkom za obnovo, ne zanemarija tudi skrbi za delavca. Pred leti so zgradili šeststanovanjsko hišo svoje delavce, letos pa še devet stanovanjsko, v katero so se tudi že vselili njihovi delavci. Razen tega ima kolektiv v Piranu svoj počitniški dom, ki se ga delavci vedno bolj poslužujejo. V tovarni pa dnevno sprejema tople obroke hrane preko sto delavcev.

DELOVNI KOLEKTIV TOVARNE »VOLNA« LAŠKO ŽELI VSEM SVOJIM ODJEMALCEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM VELIKO USPEHOV V NOVEM LETU 1960.

Iz malega je zraslo veliko

Tam, kjer prehaja Spodnja Savinjska dolina v Zgornjo in kjer se začne Saleška dolina, leži vas Gorenje. Mozirske planine, ki so v teh dneh že pokrite s snegom, še utrujejo vtis divje preprostosti, ki nam ga nudi že na prvi pogled skupina hišic, ki se gnetejo okrog križišča Šoštanj, Mozirje, Celje. Sredi te deželske idile je Industrijsko podjetje Gorenje.

V tej vasi, ki je slej ko prej še ni oskrnil mestni vrvež in tempo industrijskih središč, se je leta 1953 osnoval obrat Agroservisa, ki je zaposlil pet delavcev, da so izdelovali mlaitilnice in sadne mline. Podjetje se je polagoma večalo in je kmalu prešlo na serijsko proizvodnjo teh strojev, nato pa je v začetku leta 1958 prevzelo izdelovanje TOBI štedilnikov. Že v kratkem času je prešlo podjetje na samostojno proizvodnjo in danes sodeluje z drugimi podjetji, kakor na primer s Tovarno emajlirane posode, ker k tovrstnemu delu ne more pristopiti.

Podjetje, ki ima več kakor dovolj naročil, saj je s svojimi kvalitetnimi izdelki takoj pridobilo širok krog potrošnikov, pa doslej ni moglo povečati svoje proizvodnje, ker je v Gorenjem premalo prostorov. Že v prvih mesecih prihodnjega leta, pa se bo celoten obrat selil v Velenje, kjer

že imajo prostore, ki jim bodo bolj ustrezali. Tako bodo mogli takoj povečati produkcijo. Pri Industrijskem podjetju Gorenje je sedaj zaposlenih 200 delavcev. To število pa se bo v Velenju takoj podvojilo, saj so vrsto prošenj za sprejem v službo prejeli že sedaj. Omogočena bo boljša organizacija dela, kar bo seveda olajšalo realizacijo perspektivnega plana, ki predvideva količinsko povečanje proizvodnje od sedanjih 23000 izdelkov na 4800 izdelkov letno.

V prihodnjem letu se bo podjetje naslonilo na nekatere kooperacijske posle. Začeli bodo izdelovati kombinirane štedilnike. Tako naj bi bil n. pr. plinski štedilnik dopolnjen z električnim, električni s štedilnikom na trdo gorivo, štedilnik na trdo gorivo pa z električnim. Pri tolikšni izbiri bo zadoščeno prav gotovo vsakomur, saj si bo poleg tega lahko preskrbel tudi peč, ki že dalj časa dopolnjuje vse nove kuhinje. V podjetju težijo za takšnim izgledom svojih izdelkov, da bi peči ne bile samo praktične, ampak tudi lepe. To jim je uspelo, kajne?

Poleg tega bodo v kratkem začeli izdelovati moderno kuhinjsko pohištvo, ki bo sicer težko, pločevinasto, vendar bolj trpežno, bolj praktično in vsekakor lepše kakor leseno. Tako bomo

lahko kuhinjo najlepše opremili z izdelki Gorenje.

Se spominjate prvih Tobi štedilnikov? Primerjajte jih s temi, ki jih odvažajo danes dan za dnem na tržišče, in lahko se boste prepričali, da se njihova kvaliteta stalno boljša. V podjetju izdelajo dan za dnem okrog 150 štedilnikov.

Selitev podjetja v Velenje predstavlja korak naprej. Delovna sila, ki se steka v podjetju iz vse mozirske občine, iz Velenja, pa tudi iz ostalih krajev niže doli, da celo iz Zalca, s tem ne bo prizadeta, ker ima podjetje avtobus, ki dnevno obvesj poti iz Celja do Paške vasi »pobira« delavce. Obenem bo na prošnjo podjetja Gorenja jutranji vlak proti Velenju odpeljal tako, da bodo delavci prišli ravno o pravem času na svoje mesto in ne bodo več trtili dragocenega časa s čakanjem po kolodvorskih čakalnicah. Ta selitev pa bo vsaj deloma pripomogla tudi k rešitvi vprašanja zaposlitve ženske delovne sile v Velenju.

Industrijsko podjetje
Gorenje

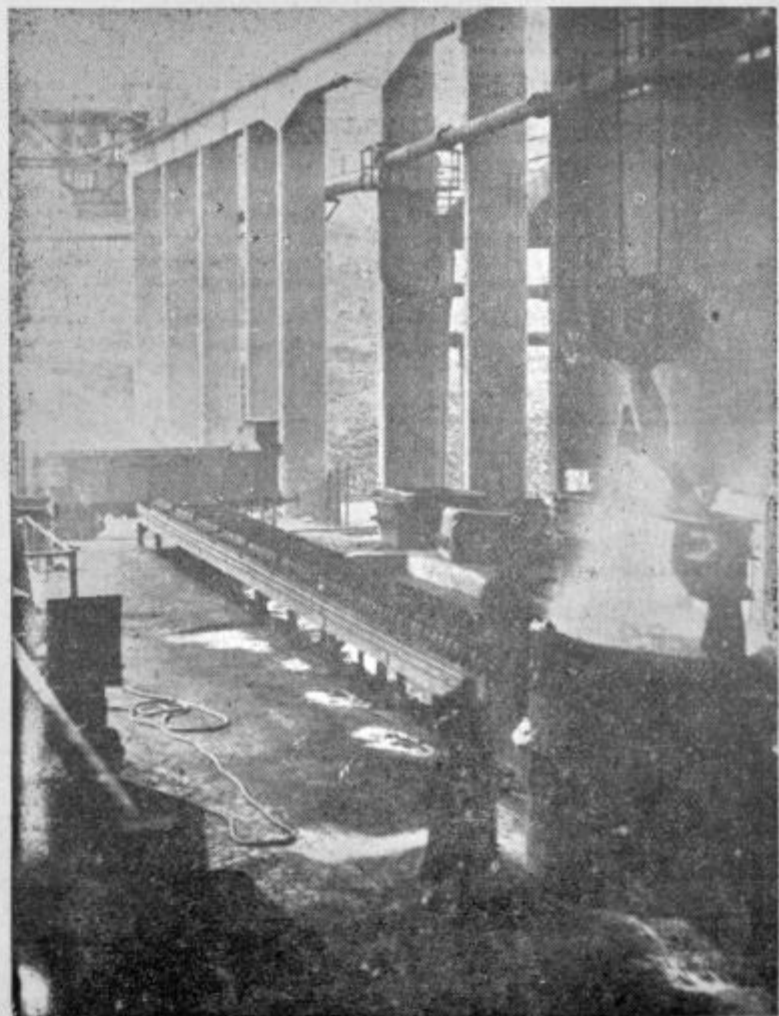
želi vsem svojim
prijateljem srečno
in uspešno novo leto!

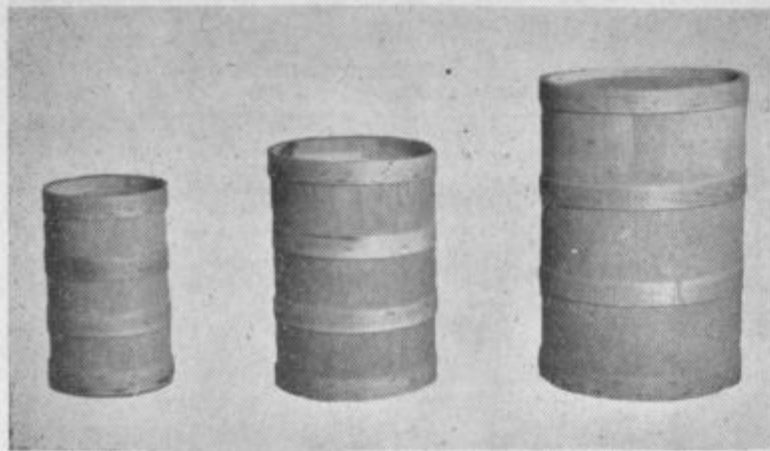
Tako se je predstavilo Gorenje na zagrebškem velesejmu.

Kolektiv
ŽELEZARNE ŠTORE

želi vsem delovnim ljudem
kakor tudi poslovnim
prijateljem
srečno in uspehov
polno novo leto 1960

embalažni sodi in palete

letu izvozilo v naših sodih okoli 15 milijonov kilogramov žebeljev v razne države Severne in Južne Amerike ter se je že pri tej količini prihranilo okoli 50 milijonov dinarjev pri tovarni. Nadalje je skrajšan čas polnjenja tega sode za okoli 75%, lahko pa se zaradi enostavnosti odpiranja in zapiranja tudi večkrat uporablja.

V letu 1958 je sprejela nova izdelava sodov pri Lesno industrijskem kombinatu »Savinja« Celje priznanje Jugoslovanskega centra za embalažo s podelitvijo »Jugoslovanskega Oskarja za embalažo« za leto 1958 in sicer z ocenitvijo 100% od možnih točk. To priznanje je narekvalo podjetju pospešitev proizvodnje v taki obliki, da bo kljub težavam, ki se pojavljajo pri uvedbi popolnoma novih artiklov, izdelalo že letos okoli 80.000 sodov ter s tem vsaj delno zadovoljilo nenehno po-

vpraševanje po tej moderni embalaži. V letu 1960 pa namerava podjetje povečati zmogljivost na 350.000 sodov, v kolikor pa bi mu uspelo pridobiti še sredstva za razširitev kapacitete, pa bi lahko izdelovalo okoli pol milijona sodov letno. Da so potrebe po taki embalaži res velike (na podlagi dobljenih podatkov 1.000.000 letno) dokazujejo tudi podatki komercialnega odseka, iz katerih je razvidno, da je celotna proizvodnja za prihodnje leto že razprodana.

Ti novi izdelki Lesno industrijskega kombinata »Savinja« v Celju so rezultat nenehnega stremjenja osvajati proizvodnjo takih izdelkov, ki gredo v korak s tovrstnimi izdelki tujih proizvajalcev, oziroma izdelkov, s katerimi je mogoče prihraniti družbeni skupnosti dragocena devizna sredstva ter še dragocenejšo surovino. Upoštevati namreč mora-

mo, da uporabljajo odjemalci te embalaže le-to predvsem za izvoz ter prihranijo zaradi že naštetih prednosti, ki jih ta embalaža ima, dragocene vsote deviz pri transportu ter ostalih manipulacijah s to novo embalažo. Istočasno pa je pri tem surovina za izdelavo mnogo bolj izkoriščena, tako da ostanejo kvalitetne surovine, ki so se dosedaj uporabljale za klasične izdelke, na razpolago izdelavi drugih izdelkov, za katere so primernejše ter od katerih je pričakovati večjo uporabno ter denarno vrednost.

Dosedanja vrsta embalaže iz vezanih plošč je le prvi korak k racionalizaciji proizvodnje na področju embalaže. Podjetje že proučuje možnost za povečanje uporabnosti te embalaže z razširitvijo asortimenta. To embalažo z različnimi izboljšavami, kot so tapetiranje z nepremočljivo snovjo itd., bo možno uporabljati tudi za embaliranje raznih drugih stvari v tekočem ali pa prašnem stanju, t. j. vseh vrst izdelkov kemične in živilske industrije. Vzporedno pa tudi že proučujemo možnosti izdelave embalaže iz bukovega vezanega furnirja tudi v drugih oblikah, tako

da bi v bodoče odpadla poraba dragocenih kvalitetnih vrst iglavcev za razne vrste embalaže, katerih potrebe so vedno večje, medtem ko bi bila manjvredna bukova surovina neprimerno bolj izkoriščena kot je bila do sedaj.

V letošnjem letu je podjetje začelo z izdelovanjem palet po naročilu Glavne direkcije Jugoslovanskih železnic. Paleta je lesena podloga, ki služi za mnogo hitrejšo prevažanje in manipuliranje raznega blaga.

V zahodnih državah Evrope in Amerike je na železnicah že dalje časa uvedena tako imenovana paletizacija kot sistem mehanizacije in transportne manipulacije.

V letošnjem letu so tudi naše železnice pričele z uvedbo paletizacije ter so na podlagi izdelave naše palete in naše ponudbe zaključile z nami pogodbo za večje količine tega artikla.

Ker je za bodoča leta predviden ne samo za železnice temveč tudi za industrijo in sploh gospodarska podjetja velik razmah paletizacije, pričakuje podjetje v bodoče velika naročila.

Gospodarska organizacija LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT »SAVINJA« Celje je pričelo v januarju 1959 izdelovati embalažne sode iz vezanih plošč cilindrične oblike, to je embalažo, ki v celoti odgovarja potrebam modernega embaliranja. V primerjavi s sodi klasične izdelave izkazuje ta embalaža

nešteto prednosti v primerjavi s klasično, saj je lažja za 50%, njegova oblika omogoča neprimerno boljše izkoriščanje vagonskih ter ladijskih prostorov, kar je predvsem ugodno za tista podjetja, ki izvažajo svoje izdelke v taki embalaži na prekomorska tržišča. Upoštevati namreč moramo, da se je že v tem

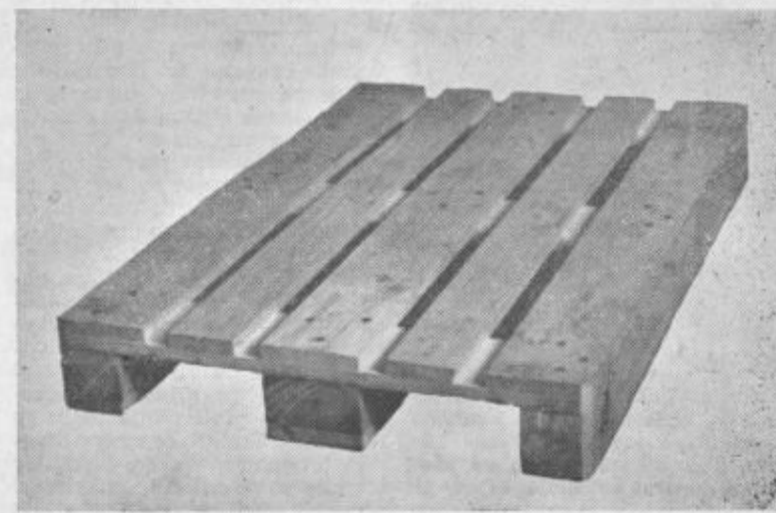
Našim odjemalcem ter vsem delovnim ljudem želimo v

NOVEM LETU
mного sreče in zadovoljstva

KOLEKTIV
LESNO-INDUSTRIJSKEGA KOMBINATA
SAVINJA
CELJE

Avtomotor

Moderna avtomobilska cesta je odprta od Ljubljane do Niša. Ob letu bo prav ta cesta vezala skrajne severne predele Slovenije z Dječim delom. Prakrasna cesta do Zadra je že preteklo poletje popeljala tisoče turistov vzdolž plavega Jadrana. Razdalje, ki so še pred nekaj leti pomenile dolge, izgubljene ure vožnje, so postale sedaj kratke, skrajšale pa so jih moderne ceste, ki omogočajo dodajo plina v avtomobilu, skrajšali pa so jih tudi novi izdelki avtomobilskih tovarn. Primerno času, ki mu služijo, so današnji avtomobili lahki, majhni in ekonomični. Zelja imeti avtomobil danes ni več neostvarljiva, nasprotno, danes je to cilj vsakogar, ki dela. Število avtomobilov pri nas se veča od dne do dne. Letni prirastek lanskega leta je dosegel sto odstotkov. Res, da je vrsta teh avtomobilov izdelana v inozemstvu, vendar domači avtomobili za njimi ne zaostajajo.

Trgovsko podjetje »Avtomotor« se je osamosvojilo leta 1954. Takrat se je celotno poslovanje odvijalo v majhni poslovalnici na Mariborski cesti. Danes je »Avtomotor« že večje trgovsko podjetje, kjer se odvijajo trgovski posli v svetlih modernih prostorih. Ko bo v prihodnjem letu zgrajeno še skladišče, bodo še bolj razširili svojo dejavnost.

»Avtomotor« ima danes že pet poslovalnic, prodajalno avtomobilov v Ključavničarski ulici, poslovalni-

co Fiat in motorskih delov ter poslovalnico motornih koles, koles in kolesnih delov v Levstikovi ulici, engro poslovalnico in prodajalno avtomobilskih plaščev na Mariborski cesti, poleg tega pa posebno poslovalnico v Sempetru v Savinjski dolini, kjer prodajajo rezervne dele za traktorje, motorje in kolesa ter ves avtomaterial. V novem letu bo odprta še šesta poslovalnica Avtomotorja v Velenju.

»Avtomotor« pripravlja za potrošnike spet veselo presenečenje s tem, da bo v Celju odprl lastno servisno delavnico za motorje in kolesa, kjer bodo nudili servisne preglede in popravila. S tem pa bo kupcem zagotovila garancija.

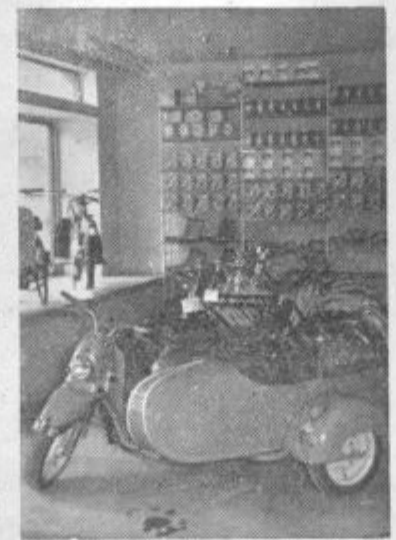
KAJ NAM OBETAJO V NOVEM LETU...

Podjetje je v zadnjem času uspelo skleniti pogodbo za večje število koles, ki jih bo dobavilo kar od proizvajalca in jih bo na ta način uspelo nuditi potrošnikom po izredno nizkih cenah. Poleg tega bodo v prodaji še vsi avtomobilni znamki Zastava, Industrije motornih vozil Novo mesto, Tovarne avtomobilov Maribor TAM in pribojške Tovarne avtomobilov.

Ob tej priložnosti vas prosi trgovsko podjetje »Avtomotor«, da se vsi, ki si v letu 1960 želite kupiti motorno kolo znamke Tomos ali pa oseben avtomobil Zastava 600, prijavite

v poslovalnici Avtomotorja v Levstikovi ulici. Zdaj ima podjetje prijavljenih več kakor 500 interesentov za avtomobile Zastava 600 in več kakor 1000 prosilcev za Tomosove motorje.

Kredit za tovrstne avtomobile Zastava 615B in TAM lahko dobijo podjetja in ustanove za dobo pet let. Podjetje ima svoj lastni kreditni oddelek in tako nudi kupcem potrošniško posojilo za motorje in kolesa. Obenem opozarja podjetje na to,

Tomosov »Galeb« s prikolico

da lahko na regres zelo ugodno nabavite terensko vozilo Campagnola, ki je namenjeno še posebej kmetijskim posestvom in gozdnim gospodarstvom.

Podjetje bo odslej dostavljalo tovrstne avtomobile kupcu po tovarniški ceni.

CELJANI, KUPUJTE PRI AVTOMOTORJU

Kljub temu, da prodaja trgovsko podjetje »Avtomotor« vse svoje artikule po najnižjih možnih cenah, se nekateri potrošniki večkrat zatekajo drugam, čeprav je cena vozilom ista in izbira ni večja.

V novem letu bo podjetje povečalo asortiment rezervnih delov za motorna kolesa in avtomobile. Rezervne dele za avtomobile Zastava pa tovarna še ni izdelovala v tolikšni količini, kakor je to zahtevalo tržišče. To se bo drugo leto izboljšalo.

s 120 kilometrov na uro v NOVO LETO

Vsi dodatni deli za traktorje so na razpolago potrošnikom v poslovalnici Avtomotorja v Sempetru v Savinjski dolini.

DELAVSKO SAMOUPRAVLJANJE

Na rednih sejah delavskega sveta in upravnega odbora rešujeta oba organa vse probleme podjetja. Podjetje je mlado, kakor je mlada tudi sama industrija izdelkov, ki jih podjetje posreduje. Prav zato želijo pri »Avtomotorju«, da bi jih na vse morebitne nepravilnosti ali nerednosti opozorili, skušali jih bodo popraviti, da se ne bodo ponovile. Osebe v trgovini se redno izpopolnjuje na strokovnih predavanjih, ki jih imajo v podjetju.

Več kakor 1500 prosilcev čaka svojega »konjička«. Ob letu se bodo pridružili vsem tistim, ki dan za dnem premagujejo razdalje, spoznavajo domovino in ji koristijo pri njenem razvoju. Skoraj 19.000 osebnih avtomobilov je v Sloveniji že registriranih. Ob letu jih bo brez dvoma že 24 ali 25 tisoč. Delež Avtomotorja v Celju pri tem ne bo majhen.

Vse vrste koles, od ruskih do italijanskih. Razlika v ceni med prvimi in drugimi je več kakor 25 tisočakov.

Srečno in veselo
novo leto vam želi

Celje

ter se priporoča

Tu se za marsikoga končajo vse želje in cilji.

Srečno novo leto!

**Steklarna
»Boris Kidrič«
Rogaška Slatina**

Srečna nova leta želi vsem svojim gostom

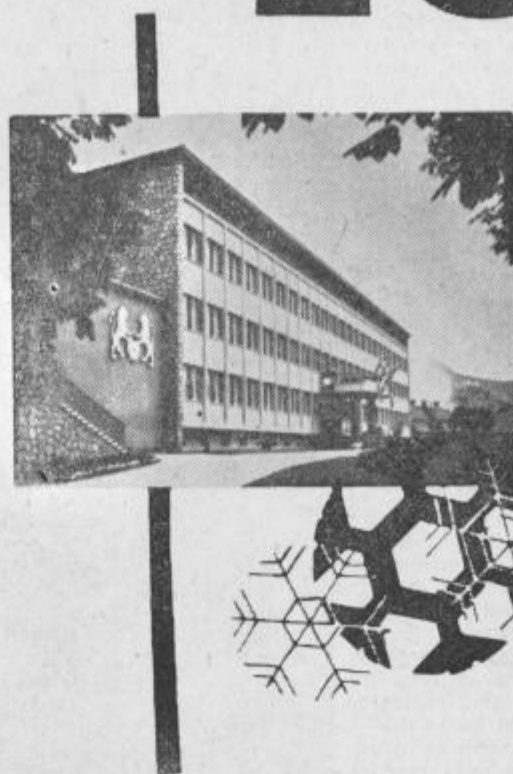
Gostinsko podjetje **HOTEL SOČA** Rogaška Slatina

*Srečno
novo leto
vam želi
kolektiv*

Tovarne organskih barvil Celje

Srečno **NOVO LETO**
1960

Vam želi kolektiv

**TOVARNE
EMAJLIRANE
POSODE
CELJE**

Srečna nova leta

**vam želi
kolektiv**

CINKARNE

**metalurško kemične
industrije Celje**

